

Malaga – here we come

Onsdag 18 september

Fyra förväntansfulla tjejer (läs damer) samlades redan 8.30 för att hinna med flyget från Arlanda 13.15. Det gäller att vara ute i tid! Redan i Valbo började önskemål om fika att överrösta "dancing queen" men vi höll ut ända till Gävle Bro. Om kassörskan Sussie hade fått som hon önskat hade hon hängt på. Vi lovade att skåla för henne när vi kom fram.

Resans första fikapaus, på Gävle Bro.

Gita förde oss lugnt och sansat till långtidsparkeringen på Alfa. Eftersom bussen stod och väntade på hållplatsen intill fick vi lite bråttom. När bussen hade börjat närma sig flygplatsen upptäcker plötsligt Gita "Min mobil är kvar i bilen". Jahaja, det var bara att följa med bussen runt igen – tur att vi var ute i god tid☺ Busschauffören blev lite förvånad att vi aldrig klev av...

Till tonerna av ABBA the movie – here we come.

Nu börjar det på riktigt – lunch på Arlanda, skål för Gita 50+.

Efter att ha mellanlandat i Barcelona landade vi på Malagas flygplats vid 20-tiden och möttes av en härlig svensk sommarvärme. Vi hade förbokat hyrbil och förvånades då hur billigt det var – bara 430 kr för tre dagar. Efter att ha betalat bensin (full tank) och extra försäkring som visade sig vara nödvändig tillkom 1330 kr, snopet. Tack för det GoldCar. En snorkig tjej i disken kunde inte heller upplysa var bilen stod så vi irrade runt på parkeringen ganska länge innan vi förstod att den stod på planet nedanför. Nästa gång blir det INTE GoldCar.

Vid det här laget hade mörkret lagt sig över Malaga men döm om vår förvåning när vi hittade raka vägen till lägenheten utan en endaste felkörning. Kors i taket. Området var superfint och lägenheten ännu finare. Klart större och fräschare än vi hade föreställt oss. Det blev en sen middag på en indisk restaurant mitt emot lägenhetsområdet. God mat och en supertrevlig ägare.

Torsdag 19 september

Det har sina fördelar att resa med fyra tjejer, den superba frukosten är en. Alla utom undertecknad gick ut för att shoppa frukost – och vilken frukost sedan.

Idag var det läge för en slappardag på stranden. Gita hade hört att stranden intill inte var så fin och vi träffade en dam som föreslog att vi skulle ta bilen till en annan strand. Vi förstod inte hennes vägbeskrivning och kunde aldrig tro att vi skulle hitta dit, men plötsligt landade vi precis där vi skulle – på en jättehärlig, lång sandstrand med en mysig lunchrestaurang.

Cesarsalladen blev vår paradrätt.

En annan fördel att resa med tjejer är "after beach" på balkongen – Pata Negro och Manchego. Vi klagar inte.

På kvällen gick vi till restaurangen som Bittis (som äger lägenheten) hade tipsat om och åt supergoda musslor, både gratinerade och inkokta. Våldigt mysig innergård.

Fredag 20 september

Dags för utflykt. Gibraltar och bergsstaden Ronda stod på programmet. Resan till Gibraltar gick bra men väl där fastnade vi i en lååååå kö. Plötsligt dyker det upp en myndig person som frågar om vi ska till Gibraltar och för det ska vi betala 40 Euro. What? Nej tack. Vi stannar utanför och traskar in. Inte kostade det några 40 Euro, han försökte bara lura oss – skönt att vi inte snällt betalade. Efter en lång väntan var vi så äntligen framme när jag plötsligt blir helt ställd. Vi ska ju till Storbritannien för farao. Vi kanske behöver pass. Jomenviss, det blev inga apor den här gången men vi kommer inte att göra om samma misstag igen.

I stället bar det iväg på långa, slingrande vägar till Ronda. När vi väl var framme var vi alla döhungriga och höll på att tappa tålamodet rejält innan vi till slut fick något i magen på en spansk tapasbar där de inte kunde någon engelska. Feri fixade beställning med kroppspråkets hjälp och med maten steg humöret igen. Ronda visade sig vara en sevärd bergsby.

Gissa om vi uppskattade stunden på balkongen när vi kom hem. Vi dröjde oss kvar så länge att solen hann gå ner när vi skulle ta en GT vid poolen. Bittes andra tips var en wookrestaruang på andra sidan gatan. Vi drabbades av den mest nonchalanta och slarviga servitrisen någonsin. Först spillde hon rödvin hej friskt över bordet. Sedan informerade hon inte oss vad som gällde så vi gick snällt och hämtade färdigwookad mat. Först senare upptäckte vi att man kunde plocka ihop fräscha skaldjur, grönsaker och annat gott och få det nytillrett. Ja ja, vi har lärt oss till nästa gång☺

Vi börjar känna oss som i "Sex and the city". Helt klart är att Feri är Samantha☺

Lördag 21 september

Inga utflykter idag – nu är det stranden som gäller. Och solhälsning, träning, sangria, babbel och bad. Och Ceasarsallad förstås.

Sista kvällen med gänget – snyft.

Söndag 22 september

Vansinnigt tidig hemresa, kl 03.00 stökas det runt i lägenheten för fullt och en halvtimme senare rullar bilen mot Malagas flygplats. Vi missar avfarten och är på väg mot Sevilla men till slut kommer vi fram, trötta och hungriga. Vi checkar in och tycker att vi har oceaner av tid. Det blir en fika innan säkerhetskontrollen. Hur tänkte vi?! Plötsligt är det "final call" för vår flight och nu blir det bråttom. Vi tränger oss före i kön, Marie är på väg att hoppa över de som står före i säkerhetskontrollen. Springer sedan till gaten som vid det här laget är tom och sätter oss sist av alla, svettiga och stressade. Strax taxar planet ut.

Mellanlandning i Göteborg och döm om vår förvåning när vi åter sitter och fikar på fel ställe på flygplatsen. En snäll expedit öppnar med sitt passerkort dörren till inrikes – skam den som ger sig. Vi ska nog lära oss till slut.

Resan till Malaga är slut för den här gången. Gita fick till slut sin 50-årspresent, vi är så tacksamma att vi fick vara med. Nu ska det öppnas ett Malaga-konto och vi ska boka i god tid. Och nästa år ska vi banne mig se aporna i Gibraltar.

Tack för den här gången!